

σωρὸς μαρμάρων δὲν ἀνῆκεν εἰς τὸν ἱερόν τοῦ Ἡρακλέους, ἀλλ' εἰς ἐπιτάφιον μνημεῖον τοῦ 2ου μ. Χ. αἰῶνος κτισθὲν διὰ μαρμάρων τοῦ ἀρχαίου Ἡρακλείου. Διὰ τῆς ἀνασκαφῆς τροποποιεῖται ἡ πρότερον γενομένη τοῦ ἔτους τούτου ἀναπαράστασις οὐσιωδῶς, καθ' ἣν τὸ Μαυσωλεῖον τοῦτο ἦτο ἐν μικρογραφίᾳ παρόμοιον πρὸς τὸ ἐν Ἀλικαρνασσῶ τοιοῦτον ἢ μᾶλλον πρὸς τὸ ἐν Ἐάνθῳ τῆς Λυκίας, τὸ λεγόμενον τῶν Νηρηίδων. Ἦδη ἀντὶ τοῦ ὑποτεθέντος ναύσκου ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ τετραγώνου βάρθρου ἐδείχθη, ὅτι ὑπῆρχε μόνον ἀπλοῦν στηθαῖον, κοσμούμενον κατὰ τὰς γωνίας δι' ὀρθοστατῶν διέδρων. Ὑπὸ τὴν Ν.Δ. γωνίαν εὐρέθη ἐφέτος τὸ καλλίτερον διατηρηθὲν ἀκρωτήριον. Ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηρίου τούτου ὑπάρχει παράστασις ἀετοῦ κρατοῦντος διὰ τοῦ ῥάμφους στέφανον, οὕτω δὲ δι' ἀετοῦ καὶ στεφάνου θὰ συμπληρωθῆ καὶ τὸ κενὸν τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀποκειμένου ἐκ προηγουμένης σκαφῆς τεμαχίου. Τὸ ὄλον κτίσμα ὁμοιάζει πρὸς μέγαν τετράγωνον βωμὸν μετὰ 4 κάτω βαθμίδων καὶ Ἰωνικοῦ ἄνω θριγκοῦ, ἐφ' οὗ τὸ μετὰ τῶν ἀκρωτηρίων στηθαῖον. Κοσμήματα τούτου ἐπιφανῆ ἦσαν κάτω μὲν γρύπες, ἄνω δὲ οἱ ἀετοὶ ἐν φυτικοῖς συμπλέγμασι τῆς κορωνίδος. Ἐγγὺς ἀνευρέθη καὶ βωμὸς μαρμάρινος στρογγύλος κοσμούμενος διὰ παγκάρπων καὶ βουκρανίων ἀναγλύπτων. Τὸ σημαντικόν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τούτου εἶνε ὁπῆ κυλινδρική διαμέτρου 0,09, διήκουσα ἐκ τῶν ἄνω μέχρι τῆς βάσεως τοῦ βωμοῦ, ἐμφαίνουσα δὲ τὴν διὰ ταύτης διαρροὴν τῶν νεκρικῶν χοῶν.

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην ὄρχ. 3,072,70.

Ὅγδόην ἀνασκαφὴν ἐνήργησεν ἡ ἐταιρεία ἐν Νικόπολει τῆς Ἠπείρου διὰ τοῦ κ. Ἀ. Θ. Φιλαδελφῆως μετὰ τὴν ἐπὶ διετίαν διακοπὴν αὐτῶν. Καὶ πρῶτον ἀπεκαλύ-

φθῆ ἢ πρὸς Α καὶ Δ. πλευρᾶ, ἐν μέρει δὲ καὶ ἢ πρὸς Β. τοῦ ναοῦ τοῦ Ἄρεως καὶ Ποσειδῶνος ἐπὶ τοῦ ὄρους Μιχαλίτσι. Ἄνευρέθησαν πολλὰ ἀρχιτεκτονικὰ μέλη, ἀποτμήματα γλυπτῶν καὶ τινες ὀγκόλιθοι τῆς μεγάλης Λατινικῆς ἐπιγραφῆς. Μετὰ τοῦτο ἠρευνήθη ἕτερος χῶρος, ἔνθα ἐφάνησαν δύο εὐμεγέθεις οἰκοδομαὶ μετὰ ψηφιδωτῶν, δεικνύουσαι, ὅτι εἶνε χριστιανικαὶ τῶν πρώτων μ.Χ. αἰώνων καὶ συγχρονοὶ πρὸς τὴν Βασιλικὴν τοῦ Δουμετίου, ὁμοιάζουσαι δὲ πολὺ πρὸς ταύτην καὶ εἰς τὰ εὐρήματα καὶ εἰς τὰ ψηφιδωτά, ὡσεὶ ἦσαν ἔργα τοῦ αὐτοῦ τεχνίτου. Μέχρι πέρατος τῶν ἀνασκαφῶν, κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ κ. ἐφόρου, δὲν διεκρίθη ἂν ἦσαν ναοὶ Χριστιανικοί, διότι δὲν ἀνευρέθη τὸ ἱερόν ἢ ἡ μεγάλη ἀψίς, ἐν ἣ τοῦτο περιλαμβάνεται. Ἴσως ἦσαν βαπτιστήρια, ἀνευρεθεισῶν ἐν ἀμφοτέροις μαρμαρίων λαρνάκων καὶ κολυμβηθρῶν. Εἶνε δὲ γνωστόν, ὅτι ἡ Νικόπολις ὑπῆρξε πυρὴν Χριστιανισμοῦ διὰ τὴν ἐν αὐτῇ ἐπὶ τινὰ χρόνον παρουσίαν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Ἐντὸς τοῦ μεγάλου ψηφιδωτοῦ μήκους 12 μ. \times 6,30, ἀνευρέθη πληθὺς πλακούντων ὑελώδους μάζης, ἕτεροι δὲ τοιοῦτοι τεθραυσμένοι εἰς μικρὰ τεμάχια εὑρέθησαν εἰς μεγάλους σωρούς, ἐχρησίμευον δ' ἴσως πρὸς κατασκευὴν τῶν ψηφιδωτῶν. Πλὴν τῶν ἐρευνῶν τούτων ὁ κ. ἔφορος ἐτακτοποίησε τὸ ἐν Πρεβέζῃ μικρὸν Μουσεῖον, μετενεγκὼν τὰς μεγάλας λάρνακας τῆς Νικοπόλεως καὶ τὰ ἄλλα εὐρήματα καὶ λέοντα μαρμάρινον ὀκλάζοντα, ὡς τὸν τῆς Χαίρωνείας, κατάρθρωσε δὲ διὰ πολλοῦ κόπου καὶ προσπαθειῶν νὰ κατασκευασθῇ τέλος καὶ τοπογραφικὸς χάρτης τῆς Νικοπόλεως, ἔργον δηλ. σπουδαιότατον διὰ τὴν μελέτην καὶ συμπλήρωσιν τῆς μεγάλης καὶ πολυτίμου ἐν Νικοπόλει ἐργασίας.— Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην δραχ. 3,971,75.